

Zovem se Branislav Kapetanović. Radio sam kao profesionalni pirotehničar u Vojsci na aerodromu Lađevci. Bio sam obučen za uklanjanje bombi NATO snaga, a kasetne bombe su mi bile uža specijalnost. Tokom rata 1999. godine radio sam na uklanjanju kasetnih bombi na velikom broju lokacija, uključujući Niš, Kraljevo, Ponikve i Sjenicu.

Tokom bombardovanja, proveo sam 45 dana na aerodromu u Nišu, gde sam svakodnevno uništavao neeksplodirane kasetne bombe. Međutim, u slučaju Niša, kasetne bombe nisu padale samo na vojne objekte, već i na centar grada, prostor oko gradske pijace, gradske bolnice i u stambena naselja. Bio sam svedok stradanja civila 7. maja u centru grada, kada smo kasetne bombe uklanjali u trenutku kada tela žrtava još nisu bila odnešena sa ulica. I po završetku rata, nastavio sam da radim svoj posao, jer je količina zaostalih kasetnih bombi bila tolika da nismo mogli da postignemo da ih sve uništimo. Ipak, i dan danas je broj zaostalih bombi ogroman, jer nismo uspeali sve da pretražimo usled nedostatka uređaja i ljudstva.

9. novembra 2000. godine sam otišao u Sjenicu po zadatku. Zadatak je bio da se provere objekti aerodroma, ali su me tom prilikom pozvali da izvršim uništavanje još nekoliko kasetnih bombi koje su otkrivene u blizini piste neposredno pred naš dolazak. Ja sam prišao lokaciji na kojoj se nalazila kasetna bomba i u trenutku kada sam razgrnuo travu da bolje osmotrim njen položaj, došlo je do detonacije.

U trenutku eksplozije sam izgubio sva četiri ekstremiteta, oštećen mi je sluh i vid, a pre dolaska u bolnicu sam doživeo prestanak srčanog rada. Proveo sam četiri godine na lečenju u Beogradu.

Bio sam vojno lice, ali ne vidim svrhu i razlog za upotrebu kasetne municije. Vojna opravdanost za upotrebu kasetne municije ne postoji – postoje i druge i savršenije vrste bombi. Čak ni kod vojnih objekata nema željenog učinka. A kada vidite civilne prostore zahvaćene kasetnim bombama, za njihovu upotrebu više nema opravdanja. Najviše od njih stradaju civili, a daleko manje vojska. Ne očekujem da se neko začudi zbog ovoga što se meni dogodilo – ja sam bio profesionalac, to mi je bio posao – ali većina ljudi koja od kasetnih bombi strada su nedužni civili i nevina deca.

Svaki početak je težak, ali ja imam puno vere i nadam se da će humanitarni razlozi da prevladaju, jer su iznad političkih interesa. Iz tog razloga verujem da će ova inicijativa da dobije sve veći značaj i da će nakon ovog Norveškog zalaganja sve veći broj zemalja da joj se pridružuje.

Hvala vam